

Co je to ten „mezinárodní řád založený na pravidlech“, o kterém západní elity neustále mluví?

- CZ24 News | 8. srpna 2022

SVĚT: Amerika a její spojenci se rádi odvolávají na kódová slova „můžete dělat, co vám řekneme“.

Americký prezident **Joe Biden** se nechal slyšet, že Američané budou muset platit vysoké ceny za energie tak dlouho, „*jak to bude nutné*“, aby to Rusku na Ukrajině nandali. Když se před několika měsíci ptali jednoho Bidenova poradce, **Briana Deese** na prezidentovu reakci na zvyšování cen v televizi CNN, odpověděl: „*To není pravda: „Jde o budoucnost liberálního světového řádu a my musíme zůstat pevní.“*“

V roce 2016 řekl tehdejší viceprezident **Joe Biden** kanadskému premiérovi **Justinu Trudeauovi** během návštěvy Ottawy: „*Svět se na vás bude hodně dlouho dívat, pane premiére, protože vidíme stále více výzev pro liberální mezinárodní řád než kdykoli od konce druhé světové války.*“

Francouzský prezident **Emmanuel Macron** se na podobnou koncepci boje za zachování určitého „**světového řádu**“ odvolával i během své tiskové konference na závěr summitu G7 letos v červnu v Německu, když uvedl, že rusko-ukrajinský konflikt narušuje zásady mezinárodních pravidel, která byla zavedena od roku 1945. Macron to neupřesnil, ale právě v tomto roce vznikla Organizace spojených národů a Francie získala stálé místo v její Radě bezpečnosti vedle USA, Ruska, Spojeného království a Číny.

Také v červnu, když předsedkyně EK **Ursula von der Leyenová** navštívila novozélandskou premiérku **Jacindu Ardernovou**, vydali oba lídři společné prohlášení, v němž „*potvrdili pevné odhodlání Nového Zélandu a Evropské unie hájit a podporovat multilateralismus a mezinárodní řád založený na pravidlech*“.

Co je to vlastně ten „**světový řád**“? Proč se jím západní představitelé nemohou přestat ohánět? A co s ním má společného konflikt na Ukrajině?

Stručně řečeno, jde o takvou vizi světa, jenž je veden Západem a v němž převládají klasické západní hodnoty, jako ekonomické a obchodní svobody sloužící jako opora pro šíření politické svobody, z níž má v konečném důsledku prospěch průměrný občan. Alespoň teoreticky.

Skutečnost je však mnohem složitější. **Šíření svobody** až příliš často **nebylo svobodné** – alespoň pro průměrného člověka. Vojenské intervence nebo skryté politické zásahy se obvykle používají k rozvrácení nežádoucích systémů, aby mohlo být nastoleno poddajné vedení, které bude sloužit především ekonomickým a politickým zájmům západních elit. Starost o lidi a jejich osobní ekonomickou situaci tím zpravidla končí, i když se nakonec mají hůře než předtím, jak se často stává.

Světový řád také historicky znamenal nerovnou bipolaritu mezi **Východem** a **Západem**, přičemž Západ byl historicky vnímán jako dominantní.

Proč jsou tedy západní elity nyní tak znepokojeny stavem toho všeho? No, řekněme si to na rovinu – písek se posouvá. A to už dlouho.

Stále více a více lidí začíná zpochybňovat **přínos** vojenských intervencí prodáváných pod záminkou šíření svobody a demokracie pro běžného člověka. Místo toho využívají globalizace a ekonomického liberalismu tím, že žijí, pracují a prodávají v zahraničí. Činí tak s využitím technologických nástrojů, které původně financovaly a vytvořily západní vlády za účelem globálního merkantilismu a dohledu Velkého bratra.

S rostoucí nezávislostí průměrného člověka roste i jeho nechuť k velkým zásahům státu. Jeho nezávislost také umožňuje jasnější pohled na nepřiliš viditelnou ruku státu a nepořádek, který v posledních letech nadělal pod kontrolou elit západního establishmentu, které se mohou zdát až komicky odtržené od každodenních priorit a reality.

Konflikt na Ukrajině hrozí, že pro západní elity vytvoří největší noční můru: alternativní skupinu spojenců, nad níž Západ nemá kontrolu, ale která je schopna nabídnout občanům světa ekonomické příležitosti, které jsou konkurenceschopné s tím, co nabízejí jejich vlastní vlády nebo země. Nebo jak nedávno řekl bývalý ředitel **CIA** a ministr zahraničí USA **Mike Pompeo** jednomu washingtonskému think-tanku: *„Tím, že jsme pomohli Ukrajině, jsme podkopali vytvoření rusko-čínské osy, která usiluje o vojenskou a hospodářskou hegemonii v Evropě.“*

Události na Ukrajině a z nich vyplývající **západní sankce** slouží také jako **katalyzátor rozvoje** a realizace paralelní východní nebo jihovýchodní nabídky s alternativními systémy a strukturami. Výsledkem je ještě větší svoboda volby pro průměrného západního občana, který může ještě více snížit svou závislost na vlastní vládě. Hodně štěstí při snaze prodat nebo využít tradiční koncept „**my versus oni**“, který je základem starého světového řádu, občanům, kteří využívají výhod přístupu k „nim“.

S tím, jak západní vlády ztrácejí kontrolu, zasahují proti všem těm, kdo se zasazují o větší **suverenitu a nezávislost** – dva pojmy, které elity rády používají k manipulativním účelům, ale považují je téměř za sprostá slova, když zazní z úst skutečných lidí, kteří se snaží prosadit svá vlastní práva. Vzestup populismu je také příznakem problému, který si západní vlády vytvořily samy tím, že nezvrátily svůj vlastní systémový kurz korupce a stále více autoritářských tendencí.

Západní elity se na Ukrajině zdvojují, **aby zachránily světový řád**, který chrání **jejich vlastní sobecké zájmy**, a myslí si, že tak zabrání vzniku paralelní varianty. Je to tak jednoduché. A je jim jedno, že na to doplatí průměrný občan.

AUTOR: Rachel Marsden

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ